

BUỔI HỌC 20

Thứ Ba, 13-10-2020

Anatta-lakkhaṇa-sutta

1. *Evamme sutam. Ekaṃ samayaṃ bhagavā bārāṇasiyaṃ viharati isipatane migadāye. Tatra kho bhagavā pañcavaggiye bhikkhū āmantesi – ‘bhikkhavo’ti. ‘Bhadante’ti te bhikkhū bhagavato paccassosum. Bhagavā etadavoca –*

(Tôi đã được nghe như vậy. Một thời/thuở nọ, Thế Tôn trú tại Vườn nai, ở Isipatana, trong xứ Bārāṇasī. Ở đấy, Thế Tôn đã gọi nhóm năm vị tỳ-khuru: ‘Này các tỳ-khuru’. Các vị tỳ-khuru ấy đã đáp lời Thế Tôn rằng: ‘Bạch Ngài’. Thế Tôn đã dạy điều này –)

2. *‘Rūpaṃ, bhikkhave, anattā. Rūpaṃ ca idaṃ, bhikkhave, attā abhavissa, nayidaṃ rūpaṃ ābādhāya saṃvattēyya, labbhettha ca rūpe – ‘evaṃ me rūpaṃ hotu, evaṃ me rūpaṃ mā aho’si’ti. Yasmā ca kho, bhikkhave, rūpaṃ anattā, tasmā rūpaṃ ābādhāya saṃvattati, na ca labbhati rūpe – ‘evaṃ me rūpaṃ hotu, evaṃ me rūpaṃ mā aho’si’ti.*

(Này các tỳ-khuru, sắc là vô ngã. Và này các tỳ-khuru, nếu sắc này thực sự là tự ngã, thì sắc này không nên khiến cho có đau khổ, và các ông có thể có sắc như vậy: ‘Mong cho sắc của ta như vậy/thế này, mong cho sắc của ta đừng như vậy/thế kia’. Và này các tỳ-khuru, vì sắc là vô ngã, nên sắc dẫn đến đau khổ, và không có sắc như vậy: ‘Mong cho sắc của ta như vậy/thế này, mong cho sắc của ta đừng như vậy/thế kia’.)

3. *‘Vedanā anattā. Vedanā ca idaṃ, bhikkhave, attā abhavissa, nayidaṃ vedanā ābādhāya saṃvattēyya, labbhettha ca vedanāya – ‘evaṃ me vedanā hotu, evaṃ me vedanā mā aho’si’ti. Yasmā ca kho, bhikkhave, vedanā anattā, tasmā vedanā ābādhāya saṃvattati, na ca labbhati vedanāya – ‘evaṃ me vedanā hotu, evaṃ me vedanā mā aho’si’ti.*

(Này các tỳ-khuru, thọ là vô ngã. Và này các tỳ-khuru, nếu thọ này thực sự là tự ngã, thì thọ này không nên khiến cho có đau khổ, và các ông có thể có thọ như vậy: ‘Mong cho thọ của ta như vậy/thế này, mong cho thọ của ta đừng như vậy/thế kia’. Và này các tỳ-khuru, vì thọ là vô ngã, nên thọ dẫn đến đau khổ, và không có thọ như vậy: ‘Mong cho thọ của ta như vậy/thế này, mong cho thọ của ta đừng như vậy/thế kia’.)

4. *‘Saññā anattā. Saññā ca idaṃ, bhikkhave, attā abhavissa, nayidaṃ saññā ābādhāya saṃvattēyya, labbhettha ca saññāya – ‘evaṃ me saññā hotu, evaṃ me saññā mā aho’si’ti. Yasmā ca kho, bhikkhave, saññā anattā, tasmā saññā ābādhāya saṃvattati, na ca labbhati saññāya – ‘evaṃ me saññā hotu, evaṃ me saññā mā aho’si’ti.*

(Này các tỳ-khuru, tưởng là vô ngã. Và này các tỳ-khuru, nếu tưởng này thực sự là tự ngã, thì tưởng này không nên khiến cho có đau khổ, và các ông có thể có tưởng như vậy: ‘Mong cho tưởng của ta như vậy/thế này, mong cho tưởng của ta đừng như vậy/thế kia’. Và này các tỳ-khuru, vì tưởng là vô ngã, nên tưởng dẫn đến đau khổ, và không có tưởng như vậy: ‘Mong cho tưởng của ta như vậy/thế này, mong cho tưởng của ta đừng như vậy/thế kia’.)

5. *‘Saṅkhārā anattā. Saṅkhārā ca idaṃ, bhikkhave, attā abhavissamsu, nayidaṃ saṅkhārā ābādhāya saṃvattēyyum, labbhettha ca saṅkhāresu – ‘evaṃ me saṅkhārā hontu, evaṃ me saṅkhārā mā ahesu’nti. Yasmā ca kho, bhikkhave, saṅkhārā anattā, tasmā saṅkhārā ābādhāya*

saṃvattanti, na ca labbhati saṅkhāresu – ‘evaṃ me saṅkhārā hontu, evaṃ me saṅkhārā mā ahesu’nti.

(Đây các tỳ-khuru, các hành là vô ngã. Và này các tỳ-khuru, nếu các hành này thực sự là tự ngã, thì các hành này không nên khiến cho có đau khổ, và các ông có thể có các hành như vậy: ‘Mong cho các hành của ta như vậy/thế này, mong cho các hành của ta đừng như vậy/thế kia’. Và này các tỳ-khuru, vì các hành là vô ngã, nên các hành dẫn đến đau khổ, và không có các hành như vậy: ‘Mong cho các hành của ta như vậy/thế này, mong cho các hành của ta đừng như vậy/thế kia’.)

6. *‘Viññāṇaṃ anattā. Viññāṇaṃca hidama, bhikkhave, attā abhavissa, nayidama viññāṇaṃ ābādhaṃ saṃvatteyya, labbhettha ca viññāṇe – ‘evaṃ me viññāṇaṃ hotu, evaṃ me viññāṇaṃ mā ahoṣī’ti. Yasmā ca kho, bhikkhave, viññāṇaṃ anattā, tasmā viññāṇaṃ ābādhaṃ saṃvattati, na ca labbhati viññāṇe – ‘evaṃ me viññāṇaṃ hotu, evaṃ me viññāṇaṃ mā ahoṣī’ti.*

(Đây các tỳ-khuru, thức là vô ngã. Và này các tỳ-khuru, nếu thức này thực sự là tự ngã, thì thức này không nên khiến cho có đau khổ, và các ông có thể có thức như vậy: ‘Mong cho thức của ta như vậy/thế này, mong cho thức của ta đừng như vậy/thế kia’. Và này các tỳ-khuru, vì thức là vô ngã, nên thức dẫn đến đau khổ, và không có thức như vậy: ‘Mong cho thức của ta như vậy/thế này, mong cho thức của ta đừng như vậy/thế kia’.)

Ngữ vựng:

anattalakkhaṇa = *na* + *atta* (nt) linh hồn, tự ngã; chính mình + *lakkhaṇa* (trut) dấu hiệu, đặc tính, tướng trạng
āmanteti (*ā*+*√mant*+*e*+*ti*): kêu, gọi, mời
paccassosum (bđkh của *paṭisunāti*): đã đồng ý/ung thuận/tán thành
etadavoca = *etaṃ* (đat) này, đó + *avoca* (bđkh của *vatti*) người ấy đã nói
rūpa (trut): hình dáng, tướng mạo, sắc pháp, vật chất
ābādha (nt): bệnh tật, nỗi đau đớn

saṃvatteti (đt nguyên nhân của *saṃvattati*): làm cho tiếp tục
yasmā... tasmā (bbt): vì ... do vậy/đó, cho nên, vì thế
saṃvattati (*saṃ*+*√vat*+*a*+*ti*): dẫn/đưa đến, mang lại
labbhati (*√labh*+*ya*+*ti*): được lấy/nhận/đạt đến
vedanā (nut): cảm giác/thọ
saṅkhāra (nt): hành, thuộc tính tâm thức (ngoài thọ và tưởng)
viññāṇa (trut): sự hay biết, ý thức, thức

7. *‘Taṃ kiṃ maññatha, bhikkhave, rūpaṃ niccaṃ vā aniccaṃ vā’ti? ‘Aniccaṃ, bhante’. ‘Yaṃ panāniccaṃ dukkhaṃ vā taṃ sukhaṃ vā’ti? ‘Dukkhaṃ, bhante’. ‘Yaṃ panāniccaṃ dukkhaṃ vipariṇāmadhammaṃ, kallaṃ nu taṃ samanupassituṃ – ‘etaṃ mama, esohamasmi, eso me attā’ti? ‘No heṭaṃ, bhante’.*

(Đây các tỳ-khuru, các ông nghĩ gì về điều này, sắc là thường hay vô thường? ‘Vô thường, bạch Ngài’. Rồi cái gì vô thường, cái ấy là khổ hay lạc? ‘Khổ, bạch Ngài’. ‘Rồi cái gì là vô thường, khổ, biến hoại pháp, cái ấy có thích hợp để nhận thức như vậy: ‘Cái này là của tôi, tôi là cái này, cái này là tự ngã của tôi không?’ ‘Chắc chắn cái ấy là không, bạch Ngài’.)

8. *‘Taṃ kiṃ maññatha, bhikkhave, vedanā niccā vā aniccā vā’ti? ‘Aniccā, bhante’. ‘Yaṃ panāniccaṃ dukkhaṃ vā taṃ sukhaṃ vā’ti? ‘Dukkhaṃ, bhante’. ‘Yaṃ panāniccaṃ dukkhaṃ vipariṇāmadhammaṃ, kallaṃ nu taṃ samanupassituṃ – ‘etaṃ mama, esohamasmi, eso me attā’ti? ‘No heṭaṃ, bhante’.*

(Đây các tỳ-khuru, các ông nghĩ gì về điều này, thọ là thường hay vô thường? ‘Vô thường, bạch Ngài’. Rồi cái gì vô thường, cái ấy là khổ hay lạc? ‘Khổ, bạch Ngài’. ‘Rồi cái gì là vô thường,

khổ, biến hoại pháp, cái ấy có thích hợp để nhận thức như vậy: ‘Cái này là của tôi, tôi là cái này, cái này là tự ngã của tôi không?’ ‘Chắc chắn cái ấy là không, bạch Ngài’.)

9. ‘*Taṃ kiṃ maññatha, bhikkhave, saññā niccā vā aniccā vā’ti? ‘Aniccā, bhante’. ‘Yaṃ paṇāniccam dukkham vā taṃ sukham vā’ti? ‘Dukkham, bhante’. ‘Yaṃ paṇāniccam dukkham vipariṇāmadhammaṃ, kallaṃ nu taṃ samanupassitum – ‘etaṃ mama, esohamasmi, eso me attā’ti? ‘No hetam, bhante’.*

(Đây các tỳ-khuru, các ông nghĩ gì về điều này, tương là thường hay vô thường? ‘Vô thường, bạch Ngài’. Rồi cái gì vô thường, cái ấy là khổ hay lạc? ‘Khổ, bạch Ngài’. ‘Rồi cái gì là vô thường, khổ, biến hoại pháp, cái ấy có thích hợp để nhận thức như vậy: ‘Cái này là của tôi, tôi là cái này, cái này là tự ngã của tôi không?’ ‘Chắc chắn cái ấy là không, bạch Ngài’.)

10. ‘*Taṃ kiṃ maññatha, bhikkhave, saṅkhārā niccā vā aniccā vā’ti? ‘Aniccā, bhante’. ‘Yaṃ paṇāniccam dukkham vā taṃ sukham vā’ti? ‘Dukkham, bhante’. ‘Yaṃ paṇāniccam dukkham vipariṇāmadhammaṃ, kallaṃ nu taṃ samanupassitum – ‘etaṃ mama, esohamasmi, eso me attā’ti? ‘No hetam, bhante’.*

(Đây các tỳ-khuru, các ông nghĩ gì về điều này, các hành là thường hay vô thường? ‘Vô thường, bạch Ngài’. Rồi cái gì vô thường, cái ấy là khổ hay lạc? ‘Khổ, bạch Ngài’. ‘Rồi cái gì là vô thường, khổ, biến hoại pháp, cái ấy có thích hợp để nhận thức như vậy: ‘Cái này là của tôi, tôi là cái này, cái này là tự ngã của tôi không?’ ‘Chắc chắn cái ấy là không, bạch Ngài’.)

11. ‘*Taṃ kiṃ maññatha, bhikkhave, viññāṇam niccam vā aniccam vā’ti? ‘Aniccam, bhante’. ‘Yaṃ paṇāniccam dukkham vā taṃ sukham vā’ti? ‘Dukkham, bhante’. ‘Yaṃ paṇāniccam dukkham vipariṇāmadhammaṃ, kallaṃ nu taṃ samanupassitum – ‘etaṃ mama, esohamasmi, eso me attā’ti? ‘No hetam, bhante’.*

(Đây các tỳ-khuru, các ông nghĩ gì về điều này, thức là thường hay vô thường? ‘Vô thường, bạch Ngài’. Rồi cái gì vô thường, cái ấy là khổ hay lạc? ‘Khổ, bạch Ngài’. ‘Rồi cái gì là vô thường, khổ, biến hoại pháp, cái ấy có thích hợp để nhận thức như vậy: ‘Cái này là của tôi, tôi là cái này, cái này là tự ngã của tôi không?’ ‘Chắc chắn cái ấy là không, bạch Ngài’.)

Ngữ vựng:

maññati (√*man*+*ya*+*ti*): nghĩ, suy nghĩ, tưởng tượng
nicca (tt): liên tục, bất biến, thường hằng
vipariṇāmadhamma = *vipariṇāna* (nt) sự thay đổi (theo hướng xấu), sự biến hoại + *dhamma*

kalla (tt): thích hợp, đúng đắn
samanupassati (*saṃ*+*anu*+√*dis*+*a*+*ti*): thấy, nhận thức
esohamasmi = *eso* + *ahaṃ* + *asmi*

12. ‘*Tasmātiha, bhikkhave, yaṃ kiñci rūpaṃ atītānāgatapaccuppannaṃ ajjhataṃ vā bahiddhā vā oḷārikaṃ vā sukhumaṃ vā hīnaṃ vā paṇītaṃ vā yaṃ dūre santike vā, sabbam rūpaṃ – ‘netam mama, nesohamasmi, na meso attā’ti evametam yathābhūtaṃ sammappaññāya daṭṭhabbam. Yā kāci vedanā atītānāgatapaccuppannā ajjhata vā bahiddhā vā oḷārikaṃ vā sukhumaṃ vā hīnaṃ vā paṇītaṃ vā yaṃ dūre santike vā, sabbā vedanā – ‘netam mama, nesohamasmi, na meso attā’ti evametam yathābhūtaṃ sammappaññāya daṭṭhabbam. Yā kāci saññā atītānāgatapaccuppannā ajjhata vā bahiddhā vā oḷārikaṃ vā sukhumaṃ vā hīnaṃ vā paṇītaṃ vā yaṃ dūre santike vā, sabbā saññā – ‘netam mama, nesohamasmi, na meso attā’ti evametam yathābhūtaṃ sammappaññāya daṭṭhabbam. Ye keci saṅkhārā atītānāgatapaccuppannā ajjhata vā bahiddhā vā oḷārikaṃ vā sukhumaṃ vā hīnaṃ vā paṇītaṃ vā yaṃ dūre santike vā, sabbe saṅkhārā – ‘netam mama, nesohamasmi, na meso attā’ti evametam yathābhūtaṃ sammappaññāya daṭṭhabbam. Yaṃ kiñci viññāṇam*

atītānāgatapaccuppannam ajjhattam vā bahiddhā vā oḷārikam vā sukhumaṃ vā hīnaṃ vā paṇītaṃ vā yaṃ dūra santike vā, sabbaṃ viññānaṃ – ‘netam mama, nesohamasmi, na meso attā’ ti evametam yathābhūtaṃ sammappaññāya daṭṭhabbam.

(Do vậy, này các tỳ-khuru, ở đây bất cứ sắc nào thuộc quá khứ, tương lai, hiện tại, bên trong hoặc bên ngoài, thô hoặc tế, hạ liệt hoặc cao quý, xa hoặc gần, tất cả sắc ấy cần được hiểu với chánh trí như thật ấy như vậy: ‘Cái này không phải là của tôi, tôi không phải là cái này, cái này không phải là tự ngã của tôi’. Do vậy ở đây, này các tỳ-khuru, bất cứ thọ nào thuộc quá khứ, tương lai, hiện tại, bên trong hoặc bên ngoài, thô hoặc tế, hạ liệt hoặc cao quý, xa hoặc gần, tất cả thọ ấy cần được hiểu với chánh trí như thật ấy như vậy: ‘Cái này không phải là của tôi, tôi không phải là cái này, cái này không phải là tự ngã của tôi’. Do vậy ở đây, này các tỳ-khuru, bất cứ tưởng nào thuộc quá khứ, tương lai, hiện tại, bên trong hoặc bên ngoài, thô hoặc tế, hạ liệt hoặc cao quý, xa hoặc gần, tất cả tưởng ấy cần được hiểu với chánh trí như thật ấy như vậy: ‘Cái này không phải là của tôi, tôi không phải là cái này, cái này không phải là tự ngã của tôi’. Do vậy ở đây, này các tỳ-khuru, bất cứ các hành nào thuộc quá khứ, tương lai, hiện tại, bên trong hoặc bên ngoài, thô hoặc tế, hạ liệt hoặc cao quý, xa hoặc gần, tất cả các hành ấy cần được hiểu với chánh trí như thật ấy như vậy: ‘Cái này không phải là của tôi, tôi không phải là cái này, cái này không phải là tự ngã của tôi’. Do vậy ở đây, này các tỳ-khuru, bất cứ thức nào thuộc quá khứ, tương lai, hiện tại, bên trong hoặc bên ngoài, thô hoặc tế, hạ liệt hoặc cao quý, xa hoặc gần, tất cả thức ấy cần được hiểu với chánh trí như thật ấy như vậy: ‘Cái này không phải là của tôi, tôi không phải là cái này, cái này không phải là tự ngã của tôi’.)

13. *‘Evaṃ passam, bhikkhave, sutavā ariyasāvako rūpasmimpi nibbindati, vedanāyapi nibbindati, saññāyapi nibbindati, saṅkhāresupi nibbindati, viññāṇasmimpi nibbindati. Nibbindam virajjati; virāgā vimuccati. Vimuttasmim vimuttami’ ti ñāṇam hoti. ‘Khīṇā jāti, vusitam brahmacariyaṃ, kataṃ karaṇiyaṃ, nāparaṃ itthattāyā’ ti pajānāti’ ti.*

(Khi thấy như vậy, này các tỳ-khuru, vị Thánh đệ tử nghe nhiều cũng cảm thấy nhàm chán trong sắc, trong thọ, tưởng, các hành, và trong thức. Khi cảm thấy nhàm chán, vị ấy ly tham; từ sự ly tham, vị ấy được giải thoát. Trí khởi sanh trong sự giải thoát là ‘sự giải thoát’. Vị ấy biết rằng: ‘Sự tái sanh đã diệt, Phạm hạnh đã được an trú, điều nên làm đã được làm, ở đây không còn gì cho tương lai’.)

14. *Idamavoca bhagavā. Attamanā pañcavaggiyā bhikkhū bhagavato bhāsitaṃ abhinandum. Imasmiṃ pana veyyākaraṇasmim bhaññamāne pañcavaggiyānaṃ bhikkhūnaṃ anupādāya āsavehi cittāni vimuccisūti.*¹

(Thế Tôn đã nói về điều ấy. Nhóm năm vị tỳ-khuru được hài lòng, hoan hỷ với lời dạy từ Thế Tôn. Khi sự giải thích này đang được nói đến, tâm của nhóm năm vị tỳ-khuru không còn chấp thủ và được giải thoát khỏi các lậu hoặc.)

Anattalakkhaṇasuttaṃ niṭṭhitam. (Dứt Kinh vô ngã tướng.)

Ngữ vựng:

atītānāgatapaccuppannam = *atīta* (tt) quá khứ + *anāgata* (tt) vị/tương lai + *paccuppanna* (tt) hiện tại/thời
ajjhatta (tt): thuộc bên trong, nội phần, chủ quan

bahiddhā (tt): thuộc bên ngoài, ngoại phần, khách quan
oḷārikam (tt): thô, không mịn
sukhuma (tt): tế, vụn vặt
hīna (tt): hạ liệt, thấp hèn
paṇīta (tt): cao quý, suất sắc
dūra (tt): xa, xa xôi

¹ Đoạn 186 – 197 từ S.iii,68

santika (tt): gần, kế bên
daṭṭhabba (khnc của *passati*): cần/đáng
 được nhận thấy/hiểu biết
passa (htpt của *passati*): khi thấy
ariyasāvaka = *ariya* + *sāvaka* (nt) đệ tử,
 học trò
nibbindati (*ni*+√*vid*+*m-a+ti*): bị nhàm
 chán/chán ghét
nibbindam (htpt của *nibbindati*): khi cảm
 thấy/bị nhàm chán
virajjati (*vi*+√*rad*+*ya+ti*): tách biệt khỏi
 tham ái, ly tham
virāga (nt): sự ly tham/đoạn diệt tham ái
vimuccati (*vi*+√*muc*+*ya+ti*): được giải
 thoát/thoát khỏi

khīṇa (qkpt của *khīyati*): đã được đoạn
 diệt/tiêu huỷ/dời đi
vasita (qkpt của *vasati*): đã được an
 trú/sống
brahmacariya = *brahma* (nt) Phạm thiên
 + *cariya* (trut) hạnh kiểm, hành vi
karaṇīya (tt): điều nên được làm/tạo tác
nāparam (tt = *na*+*aparam*): không còn gì
 nữa (trong tương lai)
itthatta (nt = *ittha*+*tta*): ở đây (trong cõi
 giới này), đời này
bhaññamāna (htpt của *bhaññati*): khi đang
 nói/thuyết
anupādāya (được giải thoát, không còn
 bám chấp vào tái sanh) = *na* + *upādāya*
 (bbqkpt của *upādiyati*) chấp thủ